

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Semori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se returnează.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la arhivele
REBOURD de ANUNȚURI:
la Viena la N. Dukas Nachst.,
H. Angenold & Emorie Lesar,
Heinrich Schalek, A. Oppelk,
Nacht, Anton Oppelk,
la Budapesta: la A. V. Goldberger,
Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII) Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tarife
și învoială. — **RECLAME** pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

A N U L L X V .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-ii colectori.
ABONAMENTUL PENTRU BRASOV
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, eteajul
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dânsul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei
luni 6 cor. — Un exemplar
10 bani. — **ACTE** abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte

Nr. 78.

Brașov, Sâmbătă 6 (19) Aprilie.

1902.

Cine a spart solidaritatea?

IX.

Să revenim un moment la articoli publicati de foia noastră în primăvara anului 1892 sub titlul „La situațiune“, cari formeză singura basă a invinuirilor, ce le-au îndreptat și au încă trista îndrăsnelă de ale îndrepta vechii noștri adversari în contra noastră.

Amintita seriă de articoli a început să apară în „Gazeta“ tocmai două luni după conferența națională dela 1892. Adecă pe un timp, când umelirile fățișe și ascunse „tribuniste“, ce aveau de scop a preamări „biruința“ dela conferență, despre care se pretindea, că ar fi adus cu sine zdrobirea așa dișilor „moderați“ etc, înaintaseră în mod îngrijitor.

Articolii „La situațiune“ n'au fost decât un avertisment dat celor ce se jucau ca copiii cu focul, care putea ușor să devină primejdios nu numai pentru cauza importantă a memorandumului la corună, dăr și pentru întreaga cauză a partidului și a poporului.

Li-s'a spus celor din comitet și mai ales celor din biroul lui dela Sibiu să se astimpere, să înceteze cu intrigile lor, cu suspiciunile și calomniările lor la adresa bărbaților independenti din sinul partidului nostru și să nu provoce desbinări tocmai în momentele când se pregăteau a merge cu memorandumul la Viena.

În fața celor mai sfruntate neadevăruri, ce se lățiau cu intențiune din partea omenilor „grupului“ asupra decursului conferenței și a atitudinii celor ce s'au pronunțat atunci cu atâta prevedere în contra ori căru pas pripit și nepregătit, diarul nostru, consciu de datoria sa într'un moment atât de critic, a restabilit cu cea mai mare moderațiune adevărul și a admoniat pe cei ce s'au croiseră un plan de „campaniă memorandumistă“ atât de tendențios și periculos, să se oprască, să se întorcă pe cărarea dreaptă și să nu credă cum-va, că într'o cauză ca aceea a memorandumului „și pot permite luxul“ de-a nu ține seamă, ba a lovi chiar în față principiul solidarității, în nebuna închipuire, că administratorul și cassierul „Tribunei“ cu cei din jurul său ar fi de-ajuns și ar avea destulă autoritate de-a înlocui față cu tronul și cu guvernul pe toți factorii națiunii...

A mai apelat organul nostru tot-odată și la elementele mai chibzuite din comitet, cari fuseseră luate de curentul primejdios și a terminat seria de articoli mai sus amintită cu cuvintele:

„Solidaritatea din sinul partidului național trebuie înainte de toate să o susținem și s'o apărăm; solidaritatea să fie tatăl nostru politic al Românilor asupriți și să nu pornim la drum nici-odată mai înainte de a-ne fi asigurat de merindea solidarității“.

În acei articoli a fost așa dăr vorba de păcatele, ce le-au sêvârșit

omenii grupului în detrimentul solidarității și ce erau pe cale a le mai sêvârși. Nu se tracta decî în ei nici de a sparge solidaritatea, nici de a împiedeca „așternerea“ memorandumului.

Acésta din urmă o recunoșce într'u cât-va insuși „autorul intelectual al campaniei memorandumiste“, Eugen Brote, în cartea sa „Un memoriu politic“, apărută în Bucuresci la 1895.

„Memoriul“ lui Brote este vestit pentru suciturile, întortochiările, și neadevărurile, ce le cuprinde, mai ales în capitolul, unde se vorbește despre isprăvile „Tribunei“ și ale omenilor ei, care e scris cu o uimitoare tendențiositate și patimă.

Ast-fel pe pagina 141, după-ce afirmă, că toate „culorile politice“ din partidul național, adecă toate diarele române afară de „Tribuna“ — care, firesce, ajungând „diar singur autorizat“, nu mai reprezenta nici o „culoare“ (?) — au început după conferența din 1892 „o campaniă foarte strașnică în contra memorandumistilor“ amintitul memoriu mai adaugă cu privire la diarul nostru următoarele:

„...Gazeta Transilvaniei“, care nu-și mai putea găsi firul (?!) Red. G. T.) susținea altcum votul conferenței, dăr combătea cu toate aceste comitetul național, care era chemat să îndeplinească acel vot“.

Cum a îndeplinit comitetul votul conferenței dela 1892, cum și-a jucat rolul de „mare diplomat“ Eugen Brote cu secretarul lui de redacție la Viena și cum a știut el să pozeze ca șef al cancelariei deputațiunii române la otel „London“ din Fleischergasse, nu mai este secret după de ce ani.

Dăr nici aceea nu mai pôte fi adî necunoscut celor cari se înteresază de faptele petrecute, că nici-odată un comitet n'a avut necesitate de-a fi mai mult controlat în pașii săi ca comitetul din cestiune.

Acésta a făcut-o „Gazeta Transilvaniei“. N'a combătut, ci a admoniat cu moderațiune, când era încă timp de îndreptare.

„Politica de naționalitate în Ungaria și tripla alianță“.

(Un articol al baronului D. Banffy.)

Fostul ministru-președinte Banffy a publicat diarele acestea un articol în revista unghurească „Magyar Közélet“, în care se ocupă de necesitatea triplei alianțe și de condițiunile și dezvoltarea internă a celor trei state, condițiuni, cari pot contribui la întărirea acestei alianțe. Baronul se ocupă în special cu cestiunea din punct de vedere unghuresc și étă, în estras, cum judecă d-sa raporturile Ungurilor față cu acea alianță.

După cum stau lucrurile în Austria — diice nobilul baron — unde se manifestă atâtea tendințe naționale, centrifugale, federaliste, — partea acésta a monarhiei este mai mult o pacoste, decât un sprijin pentru tripla alianță. Singurul razim al triplei alianțe este Ungaria, dăr și acésta numai cu condiția, că nu numai își va

„păstra“ caracterul unitar, dăr îl va desvolta mai departe și prin maghiarisare se va opune tuturor aspirațiunilor naționaliste.

Dualismul s'a înjghebat la 1867 cu gândul, ca în Austria să aibă Germanii hegemonia, ér Ungaria să aibă caracter maghiar. În Austria Germanii nu și-au putut menține hegemonia, bărbații de stat unghuri au fost mai circumspecți, aducând legi în sensul caracterului maghiar, însă nu s'a dezvoltat destulă energie în executarea lor.

Décă pentru Germania au valere cuvintele împăratului Wilhelm, că Germania trebuie să fie națională unitară, cu atât mai mare valere au aceste cuvinte pentru Ungaria (!)

Ungaria numai așa pôte avé însemnătate politică, decât va fi națională și maghiară. Décă nu va deveni națională, nu pôte decât să ofere material pentru o formație slavă și română și nici integritatea teritorului nu și-o va pulé asigura pentru tot-déuna.

Este atât în interesul dinastiei, cât și al triplei alianțe, ca Ungaria să fie condusă de un șovinism estrem.

Pentru tripla alianță nu pôte să aibă valere o Ungarie poliglotă, ci numai o Ungarie unitară, națională și — încheie B. — avea dreptate un mare bărbat de stat german, care vorbind odată cu mine despre raporturile din Austria și Ungaria, mi-a diș:

„Mai bucuros sacrific pe Sașii din Ardeal, — cari și de altminteri scad pe di ce merge, — în favorul înjghebării statului național maghiar, decât ca odată cu a Sașilor, prinșatisfacerea pretensiunilor îndreptățite și neîndreptățite a celorlalte naționalități, cari graviteză în afară, să se pună piedecă formațiunii statului maghiar unitar“.

Absurdități banfiste!

Din dieta ungară.

Sedința dela 16 Aprilie.

După-ce deputatul sas Meltzer a răspuns lui Werner cu privire la atacurile, ce le-a îndreptat acesta în contra școlilor sășesci, a luat cuvântul

Ministrul I. Wlassics, din al cărui discurs estragem următoarele: În ce privește școlile secundare observă, că tocmai față de școlile secundare nemaghiare a dat anul trecut un ordin prin care dispune, ca directorii supremi să viziteze de două-ori în an institutele acestea. Décă se va mai avé în vedere prezența directorilor supremi la esamenele de maturitate și decât se va ține seamă și de aceea, că membrii din consiliul instrucțiunii încă vizitează institutele acestea, atunci crede, că tot ce pôte face în cadrul legilor, a făcut. Promite, că se va îngriji, ca în școlile secundare ale naționalităților să nu se comită nici un atentat (!) în contra statului maghiar.

Mulți au cerut înființarea de gimnasticii ici colo. Asta se va și face, însă numai gradat. Un deputat a obiecționat, că de ce se învață limba germană în școlile secundare. Propunerea limbei germane e însă de absolută necesitate.

Se ocupă apoi cu art. de lege XX. 1848 cu privire la care deputatul Veress prezentase un proiect de rezoluțiune și declară, că guvernul va executa gradat dispozițiunile acestei legi, el se va ocupa

cu cestiunea ușurării credincioșilor bisericiei de sarcinele ce le suportă adî, ba nu e străin nici de aceea, ca dotațiunea, ce se ia anual în budget, să-o fixeze eventual într'o lege. În cestiunea acésta serișă guvernul ia o poziție, care pôte fi liniștitoare pentru întreaga țără.

Făț de proiectul de rezoluțiune făcut de partidul poporal, în care se cere ștergerea legii despre neconfesionalitate, declară, că statul nu sprijinesce neconfesionalitatea. vré însă să garanteze libertatea consciinței (!) Cere decî respingerea propunerii.

S'a ocupat apoi cu vorbirea contelui Ioan Zichy. Polemisând cu acesta, ia în apărare liberalismul față cu acuzarea de ateism, și spune, că în Ungaria nu trebuie să fie frecări dogmatice între confesiuni, ci toți să se unescă în idealul național maghiar (!) Să nu se ia o atitudine contrară statului, căci statul ar trebui să fie cel mai tare tocmai în școlă.

Werner ia cuvântul în cestiune personală, reflectând asupra declarațiunilor lui Meltzer și spunând din nou, că are mari îngrijiri față de tinerii maghiari, cari frecuentază școlile sășesci.

Wlassics: Nu se pot confisca decât cărțile acelea, cari agită în contra ideii de stat maghiar. Cărțile didactice, ce se folosesc în școlile sășesci și nemaghiare, vor fi controlate din nou, ca să se vadă de nu cum-va conținutul lor se opune legilor? Cărțile didactice, cari s'au scris pentru școlile nemaghiare din partea ministeriului, nu pot fi octroiote. Cărțile, ce se folosesc însă în aceste școle, se vor revisui.

Nessi P. diice, ca decât sunt cărți și școle, cari propagă idei contrare statului, atunci va da și onorea națiunii maghiare pretind, ca nu numai cărțile să se confisce, ci și școlile să se închidă.

Kollar protesteză în contra invinuirii de nepatriotism și panslavism, ce mereu li-se aruncă preoților slovaci. Respinge toate calomniile și suspiciunile, ce se aduc în direcția acésta.

„Corda fratres.“

Un apel.

(Fine.)

Făcând abstracțiune dela menționatele pretensiuni ale secțiunii maghiare, aceste principii fură observate în general ca necesarie pentru concordia și prosperarea federațiunii.

Și acuma ni-se întâmplă se vedem ceva curios. Nici chiar la o secțiune — afară de secțiunea română — nu s'au făcut obiecțiuni privitor la modul de organizație. În Austria, unde luptele de rassă sunt așa de acute și unde Italienii trebuie să susțină combateri crâncene pentru naționalitatea lor, nimeni n'a atacat pe Italieni, din cauza că s'au asociat în federațiune fraților lor din regat. Nimeni n'a avut ceva de diș în privirea studenților români dela universitatea din Viena, pe motiv, că au întemeiat un consulat federal aparținător secțiunii române.

Acuma ies la ivelă Maghiarii, cari, neputând împiedeca lucrurile, ca să se petrecă, cum s'au petrecut în congresul federațiunii, pun în mișcare toate mijlocele, pentru a-le împiedeca cel puțin în afară de federațiune.

Vice-președintele secțiunii române, ales la Turin, *fu exclus dela toate academiile unguresci*, „pentru-că participă la congresul din Turin și acolo se unii cu grupul român“. Ei bine, acum, în vederea congresului din Budapesta, ministrul Wlassics profită de această ocaziune, pentru a amenința de „a reprimă în germenii săi“ orî-ce mișcare în felul acelei din Turin și Paris, — și încă și mai explicit se exprimă Escelența sa într-o convorbire, ce o avu cu o distinsă persoană română, adevă, că el e gata „a elimina dela toate academiile unguresci pe acei Români supuși din Ungaria, cari s'ar încumeta în congresul din Budapesta a-se uni cu grupul român, chiar de ar fi nevoit să escludă dela școlile superioare pe toți studenții români.“

Cum poate să vadă ministrul unguresc agitațiune politică, unde crede că trebuie să intervină cu toată energia sa, în actele unei instituțiuni, care n'are caracter politic, care esclude din programul său toate cestiunile de felul acesta, care protestează în potruva orî-cărei încercări de manifestațiuni politice, — această nu o poate ști, decât singur Escelența sa.

Ceea-ce scim și ceea-ce nu mai puțin putem deduce din atitudinea grupului maghiar în congresele ținute până acum și din amenințările ministrului Wlassics și ale rectorului universității din Budapesta este: că ministrul instrucțiunii și rectorii universităților din Ungaria și tinerimea maghiară vor să profite de federațiune, pentru a-o face să ia poziție în favorul unor anumite principii scumpe inimii lor, și că doresc a împedea anumite secțiuni, ce le sunt un spin în ochi, de a participa la federațiune.

Noi însă scim, s'eu cel puțin avem încrederea și speranța, că federațiunea nu se va asocia nici-odată la aceste tendințe insolente și exclusiviste, și că nici-odată nu va permite să fie făcută instrument de luptă în cestiuni, ce nu numai că îi sunt străine, d'ér chiar contrarie statutelor sale, căci în momentul, când s'ar pune pe această pantă periculoasă, ea însăși și-ar aplica o lovitură mortală.

Secțiunea română a federațiunii „Corda Fratres“ se simte atinsă viu de declarațiunile ministrului Wlassics și ale rectorilor dela universitățile unguresci. Însă nici amenințările cele mai neomenești nu o vor pute îndemna a-și schimba atitudinea observată până acuma și de a-și asuma o atitudine, care ar fi contrară sentimentelor noastre, și putem asigura, că secțiunea română, păstrându-și propria demnitate, nici-odată nu va uita interesele federațiunii.

Federațiunea internațională a studenților este și ea atinsă de declarațiunile ministrului Wlassics; și convingerea noastră este, că federațiunea, pentru a-se pute desvolta și înflori, trebuie să se bucure de cea mai amplă libertate și trebuie să fie scutită de ingerințe de felul acesta. Aceleași condițiuni sunt absolutamente necesare și pentru congresele sale, decă e vorba, ca ele să eserceze asupra federațiunii o influență binefăcătoare și fecundă; și mai e necesar, așa dicend, să fie asigurată neutralitatea locului, unde trebuie să se țină congresele.

Ospitalitatea, pe care o națiune o oferă congresului, impune federațiunii dela sine unele considerațiuni. *Italia a dat* la congresul din Turin *un splendid exemplu* în privința modului, cum într'o țară civilisată o națiune, care oferă ospitalitate unei corporațiuni, poate în același timp *să-i lase și o completă libertate*.

Delegatul italian, Felice Ferrero, prezentă o motiune de conținutul, că „congresul dorește *amnistia pentru Italianii condamnați pentru delicta politice*.“ Toți oratorii italieni sprijiniră călduros această motiune. Când s'a propus de a lua această motiune dela ordinea zilei, din cauza caracterului său politic, toate secțiunile, afară de cea italiană, *au votat pentru luarea dela ordinea zilei*. Studenții italieni ar fi putut face în privința această presiune asupra congresului. Însă din contră, orî cât

au ținut ei la motiunea lor, ei totuși n'au făcut așa ceva, fiind-că erau prea liberali și prea ospitalieri, decă să abuzeze de pozițiunea lor.

Și acum în loc să avem siguranța, că la congresul din Budapesta se va proceda cu aceeași corectitudine, avem discursul ministrului Wlassics și admonestările rectorilor. Ne putem imagina, cum va fi atitudinea tinerimei maghiare, după asemenea exemple ale mentorilor săi!

Acestea sunt motivele, pentru care noi, în vederea viitorului congres din Budapesta, suntem îngrijați de pericolele, ce amenință federațiunea, căreia noi i-am dedicat cu toată inima până acuma o mare parte din tinerele noastre forțe. Noi insistăm a afirma, că acest cas cere multă circumspecțiune și din nou atragem asupra lui atențiunea celor interesați. Pentru noi ar fi cea mai plăcută surprisă, decă *colegii noștri maghiari, de acord cu superiorii lor, ar da proba, că în viitor vor avé sentimente mai bune pentru federațiune*.

Terminăm, augurând iubitei noastre federațiuni prosperitate și victorie în toate întreprinderile sale.

Viena, Aprilie 1902.

Pentru direcțiunea secțiunii române:
Lucian Bocea,
Vice-președintele S. S. dela
„Corda Fratres.“
(Trad. de: Delaletea.)

Omorul din Petersburg.

Despre omorirea ministrului rusesc de interne, mai dăm ađi următoarele amănunte.

— Numele adevărat al asasinului e *Malysev*, care din incidentul turburării studentesci din Chiev, la care a participat, drept pedepsă fu înrolat în armată. Ultimele cuvinte ale ministrului au fost: „De ce mă omoriți? Nu știu să fiu făcut cuiva vre-un rău!“

Atentatul contra nenorocitului ministru a fost de mult pregătit. Cu patru săptămâni înainte, el primi următoarea telegramă: „*La revedere cât mai curând — Bogoljepov*“. Se știe, că Bogoljepov s'a născut ministrul rusesc al cultelor, pe care l'a împușcat anul trecut un student universitar.

Comitetul secret al universitarilor ruși a dat un apel, în care într'ega inteligență din Rusia e provocată să stea pe partea studenților, cari nu luptă numai pentru drepturile academice, ci și pentru drepturile poporului. Studenții s'au conjurat să aducă toate jertfele pentru înfrângerea reacțiunii. Toți sunt convinși, că trebuie să se rupă odată cu sistemul actual. Insuși Țarul Nicolae ar fi dis:

— Nu sunt mulțumit cu sistemul actual de guvernare; trebuie schimbat, fiind-că nu vreau să deviu satrap asiatic.

În urma atentatului dela 15 Aprilie, într'ega birocrație rusă e adenc îngrijată și neliniștită.

Ministrul ucis era cel mai încăpăținat reprezentant al ei. Poporul de rând îl numia pe Sipjagin „călău“. Se crede, că „comitetul secret“ are pe lista sa încă și alte persoane de pozițiune înaltă, cari vor trebui să cadă victima răsbunării, și că acesta se va întâmpla cât mai curând. Corifeii mișcării revoluționare știu foarte bine, că Țarul înclină spre ideile liberale moderne și că are mari simpatii mai ales față cu instituțiile de stat engleze. Numai Țarului i-se poate mulțumi, că principele Mihail *Stahovici*, mareșalul nobilimei din Orel, a putut să pretindă libertatea conștiinței fără a i-se fi mișcat un fir de păr măcar. Decă Țarul n'ar fi condus de idei mai liberale, prințul *Uhtomski*, prietinelui lui inimic, n'ar fi cutezat să sbiciuească în organul său „*Petersburgskija Vjedomosti*“ abuzurile birocrației.

Evenimentele mari în Rusia și-au început deja cursul și abia se poate ađi prevedea unde vor culmina și care va fi urmarea. Adevărat, că închisorile rusesci gem ađi de osîndiți și că ele vor fi în-

desuite cu alți martiri ai libertății, d'ér nu se poate totuși ca în imperiul Țarilor încă să nu răsără odată sôrele libertății și dreptății.

Din Macedonia.

„*Politische Correspondenz*“ publică un comunicat oficios turcesc în care se spune, că deore-ce amânarea confirmării Sêrbului *Firmilian* ca metropolit la Ueskueb n'a potolit cât de puțin mișcarea macedonenă, Turcia nu are nici un interes de a amâna din nou această confirmare, cu atât mai mult, că și Rusia o voesce. Cu toate acestea, în cercurile oficiose turcesci se observă, că ar fi mai prudent să nu se confirme acum numirea lui Firmilian. Același organ publică o depeșă din Constantinopol, în care se spune, că e cu puțință ca Sultanul să acorde consacrarea lui Firmilian înainte de sărbătorile Paștilor ortodoxe.

Tot „*Pol. Corr.*“ află din Sofia, că într'o nouă notă oficioasă, guvernul bulgar spune, că supraveghează în mod deosebit comerțul de arme la hotar, precum și eventuale exportatiuni de explozive.

Poliția din Sofia a oprit, acum de curând, un tren lângă Slivnița, deorece primise știri, că în acel tren se afla dinamită, care trebuia să fie trecută prin contrabandă.

S'a secuestrat depozitul de arme al fraților Ivanoff, din Sofia.

Consiliul de miniștri a hotărît să însărcineze pe reprezentantul bulgar din Constantinopol, ca să declare Porței, că niscăi eventuale aglomerațiuni de trupe turcesci la hotar, ar provoca din partea Bulgariei aceeași măsură.

Diarul „*Neue Freie Presse*“ primesce din Salonic știri, că în satul Tchingissa jandarmii turci voiau să între într'o casă, unde era ascunsă o bandă armată bulgară. Opt-spre-dece membri ai bandei s'au bariadat și s'au apărat în timp de cinci ore. Opt Bulgari au fost uciși, ér ceilalți au fugit, protegiați de întunerecul nopții. Jandarmii îi urmăresc.

Diarul „*Bulgaria*“ publică știri, că de curând a fost o ciocnire între trupele turcesci și o bandă bulgară armată, la Kirdjevo-Djumaia. Au cădut morți din ambele părți. Șese insurgenți au scăpat și sunt urmăriți.

Diarul „*Asty*“ află, că lângă Nevrokop (Macedonia) a fost o luptă între bandele bulgare și jandarmii turci. Doi bandiți au fost uciși și cinci răniți. Capetele celor uciși au fost espuse în orașul Serres.

Tratările din Africa-de-Sud.

Știrile mai nouă, ce vin din Londra, anunță, că în cursul tractărilor de pace s'au ivit greutăți serioase. Conducătorii Burilor pretind *armistițiun*, d'ér pretensiunea această li-se rufusă categoric din partea Englezilor. Afară de aceasta se dice, că între condițiunile Burilor, pe cari *Milner* le-a trimis în Londra, sunt și de acelea, pe cari Anglia nu vră să le primească. Milner însuși, care s'a dus la Pretoria ca să participe la conferențele comune, e de părere că condițiile, ce le pun Burii, nu pot fi acceptate. Burii s'au declarat — după „*Daily Mail*“ — că se vor împăca cu pierderea independenței și cu desarmarea generală, în schimb însă ei cer:

1. Reedificarea localităților nimicite. 2. Amnestie Burilor și resculaților din Cap, cari în temeiul proclamației din Septembrie, sunt espulsați pe viață. 3. Anglia să ia asupra-și toate datorile republicelor. 4. Să se stabilească un termen, când novelor colonii li-se vor da instituții autonome.

Guvernul engles e decis — dice „*D. M.*“ — că afară pe punct 1 să respingă toate celelalte puncte, precum și pretensiunea armistițiului.

„*Kölnische Zeitung*“ e informat din isvor sigur, că Burii transvaalieni sunt mult mai concilianți, decă *Steyn* și *Dewett*, ba

se svonesce chiar, că *Steyn* numai sub anumite condițiuni s'a declarat gata a merge la Pretoria. Se pretinde, că guvernul engles, ține strins la principii, că nu poate fi vorba decă de o convenție militară privitoare la depunerea armelor.

Dela Academia Română.

Bucuresci, 4 Aprilie v. 1902.

Alegeri.

În ședința de erî a Academiei Române, s'a pus a doua oră la vot alegerea de membru în secțiunea științelor a d-lui *Stefan Hepites*, care la prima votare întrunise numai simplă majoritate. Rezultatul votului a fost: 14 pentru și 7 contra; prin urmare întrunind majoritatea reglementară de două treimi, a fost proclamat membru. (Raportor d-l Dr. I. C. Istrati.)

Apoi a urmat alegerea unui nou membru în secțiunea literară. Ascultându-se raportul d-lui *Iosif Vulcan*, s'a procedat la votare și candidatul secțiunii, d-l *Ioan Biamu*, întrunind îndată la primul vot mare majoritate de două treimi, a fost proclamat membru al secțiunii literare. Alesul venind în sală a mulțumit emoționat pentru distincțiunea, ce i-s'a făcut. Apoi a luat cuvântul d-l *D. A. Sturza*, salutând această alegere ca începutul intrării elementelor mai tinere în Academia.

După acestea s'a votat asupra candidaților de membrii corespondenți ai secțiunii științelor. Majoritate de două treimi a întrunit d-l *Alfons Saligny* chimist, fratele lui Anghel Saligny. (Raportor d-nul Dr. I. C. Istrati.)

În urmă s'a procedat la alegerea candidaților de membri corespondenți ai secțiunii literare. D-l *Iosif Vulcan* cetindu-și raporturile despre activitatea literară a d-lor *Virgil Onițiu* și *Andrei Bărbănteanu*, candidații secțiunii, s'a votat întâiu asupra d-lui *Virgil Onițiu*, care întrunind majoritatea de două treimi, a fost proclamat membru corespondent al secțiunii literare, apoi s'a votat asupra d-lui *Andrei Bărbănteanu*, care asemenea întrunind majoritate de două treimi, a fost declarat ales.

Al treilea candidat de membru corespondent al secțiunii literare d-l *Anghel Demetrescu*, despre care a prezentat raport d-l *D. C. Ollanescu*, întrunind numai majoritate simplă, se va pune de nou la vot în ședința următoare.

Secțiunea literară s'a constituit alegându-se președinte d-l *T. Măiorescu*, vice-președinte d-l *Iosif Vulcan*.

Din diecesa Aradului.

— 14 Aprilie 1902.

Nici nu s'a răcit bine țărîna de pe mormântul răposatului Episcop *Iosif Goldiș* și pretinși stegari dela Arad și încep cu agitațiile meschine, de cari numai omeni ca cei din jurul fôiei aradane sunt capabili.

Deși simțul de pietate față de răposatul Episcop tocmai dela ei pretindea, ca să mai amâne cu discuția întregirii scaunului vacant, — pusă odată în discuție, sentimentul onestității ar fi pretins, ca această cestiune gravă și de mare interes pentru biserica și națiunea noastră, să-o tracteze cu calmitatea și obiectivitatea necesară, și să nu se folosască de vechile și cunoscutele lor arme.

„*Calumniare audacter!*“ Etă principii acestui soi de omeni, cari spre a asigura și de astă-dată reușita candidaturii lor, încep *da capo* cu insultele, calumniază de nou pe toți, cari își au judecata proprie, și decă nu pot fi socotiți între „*amici*“, și într'un ton arrogant și cutezător vorbesc despre sinodul eparhial aradan, chemat d'a alege pe fiitorul Episcop, ca despre un sinod „ales după desăvârșita dorință a obștei.“

D'ér ore cine nu-și aduce aminte de modul cum s'au făcut ultimele alegeri sinodale din Arad? Cine nu-și aduce aminte

de „cortezirile puse la cale de clică, de manifestele și apelurile, ce se trimiteau, în întreaga vastă diecesă? S'au cine nu-și aduce aminte, cum bieții preoți și învățători, sub diferite pretexte, citați au fost din depărtări mari la Arad, ca apoi aici „capacități“ să fie?

Cine nu-și aduce aminte cum Roman Clorogariu a dat aspră poruncă prin circular litografat în cancelaria consistorială tuturor preoților și învățătorilor din cercul Aradului, ca să alégă pe nepotul său Ispravnic de deputat sinodal?

În fine cine nu știe cum au fost scoși din sinod bărbați de cea mai mare valoare, ca d. e. fericiții Stefan Antonescu și Dr. Liviu Marcu, cari întreaga lor avere și-au lăsat-o spre scopuri culturale și de binefacere, — ca să fie înlocuiți cu d'alde Russu Șiraniul, care numai rău a făcut bisericii și neamului?

Cine nu-și aduce aminte de aceste și alte asemenea „desvârșite dorințe a-le obștei“ înfierate la timpul său și în colonele „Gazetei.“?

Dér ce să mergem așa departe? Mai fiind acum două locuri de deputați vacante, „Trib. Pop.“ nu s'a sfiit să-și recomande candidații, ba avem, date pozitive că în cercul Birchișului au trimes pe 2 dintre cei mai agili ai lor, pe R. și B. prin toate comunele de pe valea Murășului, ca să „capaciteze“ pe ómenii, și ast-fel să-și asigure „amicului“ reușita.

Cu toate eforturile, ce s'au făcut însă, tot au mai rămas încă bărbați de valoare în sinod, bărbați cu durere de ním și bierică; ér ca dovadă despre această nevesce faptul, că „cel mai harnic, cel mai smerit, cel care nicădată n'a umblat după măriri“ — „amicul“ lor Mangra, pe lângă tot teriorismul, abia a putut fi ales vicariu la Oradea cu 30 de voturi.

Podgoreanul.

SCIRILE DILEI.

-- 5 (18) Aprilie.

Jurământ în limba română. Un corespondent din Panticeu (S. Dobâca) se înguesce într'un diar din Clușiu, că la procurarea din C. Gârbou sergentul major a dat explicații numai în limba română celor 130 de „feciiori“ recrutați și tot în limba aceasta au pus și jurământul. Numitul corespondent califică acest lucru drept „insultă“ adusă caracterului maghiar al statului. — Colossal!

Ministru Horanszky e greu bolnav. Măteea trecută a petrecut-o foarte neliniștit. Temperatura 38, pulsul 100. Pe bolnav l-au vizitat Szell și Apponyi.

La universitatea din Clușiu un profesor a denunțat pe un camarad al său, și scote dintr'un dulap închis tесе vechi doctorat și le dă pe bani rigoroșanțier, cari apoi le copiază și le prezintă pe ale lor. — Frumóse lucruri!

O piesă de a lui Enăchită Văcărescu. D-șóra Elena Văcărescu a găsit între volumele rămase dela strămoșii săi o piesă intitulată „Napoleon I în imn. Sf. Elena“. Piesa e scrisă de poetul Enăchită Văcărescu; ea va fi presintată în cadrul Național.

Asasinii factorului poștal din Clușiu au venit ér în fața curții cu jurământ. În sala redutei din Clușiu mare aglomerație.

Bérránul Ludovic Mocsáry, care se făcuse cunoscut la timpul său în parlament prin pressă prin atitudinea sa bărbătescă și cu șovinismul maghiar și prin apărarea naționalităților, a suferit o grea pierdere prin mórtea unicului său fiu Emeric Mocsáry, proprietar în Andornak. Defuncția s'a distins pe terenul musical, ca bun compozitor de cântece populare.

Studentii și studentele, cari se află în temnițele rusești, refuză orice fel de judecare. Nică amenințările, nică promisiuni, nu-i pot scóte din hotărîrea lor de a lăsa a muri de fóme. O studentă este în agonie.

Regina Natalia a trecut la catolicism. Ea se va presenta Papei peste câteva zile.

Socialiștii svedezi au hotărît să proclame greva generală spre a obține o lărgire a votului.

Defraudare în Timișóra. Cetim în „Drapelul“: Conducătorul institutului optic al lui Alex. Keeskeméti din Timișóra, cu numele Adolf Brudermann, în decurs de câțiva ani a comis o serie de fraudări în sarcina stăpânului său. Suma defraudată se urcă la 15,000 coróne. Delicventul a recunoscut totul și a fost deținut. Brudermann e căsătorit și tată a 2 copii. E curios, că el era presidentul „societății 48-iste“ din Timișóra și se da de mare patriot maghiar. Pecat, că nu și-a luat și un nume unguresc bine sunător. Dér póte va face în viitor, ceea-ce a înțrelăsat în trecut. Maghiarisările se fac acum gratuit, și în curénd vor primi chiar și premiu.

D-l Dr. A. M. Pop, medic în Mehadia, anunță, că și reîncepe praxa medicală dela 15 Mai încolo în Băile Herculane (Hotel Nestorovits).

O curiositată a naturei. În comuna Herești din jud. Ilfov (România) femeia Maria Ionescu a născut o fetiță căreia îi lipsește buza de sus și gingia până în dreptul nasului. În dreptul nărilor copilă are un cioc de carne, care se unesce cu înghițitóra printr'un șgârchiu; limba o are fórté mică. Cele-lalte părți ale corpului sunt normale. Copilă nu póte suge și e nutrită cu biberonul. Mama e sănătósă.

Gasparides Victor, vestitul aventurier, care a scăpat din temniță, unde fusese închis pentru falsificare de bani, s'a arătat zilele acestea éráși în jurul Tirgu-Mureșului. Ómenii cred, că d-l „Victor“ are „spiriduş“ și au frică de el. O patrulă de gendarmi l'a arestat.

Aprilie. Din Șopron și Balassa-Gyarmat se scrie, că zilele trecute a fost în părțile acelea o mare furtună cu grindină; tot așa pe la Arad, Turda și Aiud. În Iglo a nins, în Agria, Moor și Senteș plouă. Pe la Kaposvar e secetă mare. În părțile Brașovului vânt și secetă.

Petrecere în Teiuș. Subscrisul comitet învitat cu tótá onóra la petrecerea ce se va aranja Marți la 29/16 Aprilie a. e. (a treia zi de Pasci) în sala hotelului „Leul de aur“ din Teiuș, în scopul augmentării fondului pentru edificarea unei noue biserici greco-catolice în Teiuș. Teiuș. la 10 April n. 1902. Ioan Maior, protopop președinte. Ștefan Crișan, vicepreședinte. Gavrilă Rațiú, cassar. Corneliu Crișan, notar. Anton Pop, controlor. Inceputul la 8 óre séra. Prețul intrării: de persoană 1 corónă. Suprasolvirile și contribuiriile marinimóse, cari la timpul său se vor cuita pe cale diaristică, sunt de a-se adresa d-lui cassar Gavrilă Rațiú în Teiuș (Tóvis).

3. Experiența de mai mulți ani au constat, că la suferințe de stomac folosirea cunoscutelor *prafuri seidlitz ale lui Moll*, au efect vindecător, și sunt de preferat altor medicamente. În tărăsc stomacul și curăță sângele. Prețul unei cutii originale 2 coróne. Se pot căpéta dílnic prin postă cu rambursă, dela farma-istul A Moll liferantul curții din Viena Tuchlauben 9. În farmațiile din provinciă se se céră preparatul A. Moll provédut cu marca de contraventie și subscriere.

O pledoarie interesantă.

(Discursul d-lui Delavrancea în procesul Caragiale-Caion).

Urmare.

Nikita, sdrobot, plânge în brațele mării: „Maică, măiculiță, nu mai pot, nu mai pot... ah! fie-vé milă de mine!“ Și mă-sa îi răspunde: „Oh! dragul mamii, ce frică îți-e! Du-te de bea, ca să prinđi inimă, bea nițică vutcă“, Nikita e o victimă. Oribila lui crimă, în fond, nu știe de ce a comis-o. El nu mai póte trăi cu acest grozav pecat în fundul conștiinței. Nu e nebun, nu, domnilor, ci, în clipa, în care și-a ucis copilul, un fulger îi luminează su-

fletul E un iluminat, un pocăit, un nefericit, hotărît să mărturisescă lumii și să ispășescă în fața legii și a lui Dumnezeu grozavul său pecat. Au venit nuntași; béu și petrec; Akulina se mărită; Nikita a dispărut din mijlocul veseliei. S'a dus într'un grajd; s'a aruncat pe un maldăr de paie; și-a pus un ștreang de gât; privesce la un pom înalt. Să se spândure? Nu. Nu póte, trebuie să mărturisescă. Anissia, Matrena, îl chiamă să dea binecuvântarea sa Akulinei. Dér cum să puie el mâna pe icónă? Apare în mijlocul mulțimei, în fața tatălui său, bérránul Akim, dér desculț și cu capul gol. Matrena tresare. Bănuesce. Vrea să-l depărteze, ba chiar să-l facă nebun. Nikita cade în genunchi. Privesce pe Marinka și dice cu glas tare: „Marinka, vinovat sunt. Ți-am făgăduit să te iau de nevastă, te-am înșelat, te-am părăsit. Értă-mé, în numele lui Isus!“ Apoi spre Akulina: „Ascultați mir ortodox. Akulina, sunt un nelegiuit, vinovat sunt înaintea ta. Tatăl têu n'a murit de mórte bună, ci otrăvit. Eu l'am otrăvit. Értă-mé în numele lui Christos! Akulina, te-am înșelat, și ți-am ucis copilul, copilul têu și al meu. Și ósele lui trosneau... apoi l'am îngropat. Eu, eu singur am făptuit această...“ Și închinându-se în fața bérránului său tată: „Értă-mé tată. Nu te-am ascultat, căne ce sunt, și tóte s'au întemplat după cum ai spus tu. Értă-mé, în numele lui Isus!“ Cu cine, domnilor, s'ar aseména Nikita? Cu Dragomir? Dér știi, că Dragomir a comis o crimă din iubire, că e un hotărît, că n'ar mărturisii nimic, că nu din remuşcarea lui, ci torturat de Anca este prins, după 9 ani de sbucium. Cu Gheorghe, învățătorul? Dér Gheorghe curtéază pe Anca fără nică un succes, și e un mititel mediocru, care nu e în stare de nimic. Și în adevér nimic nu i-se întemplă: nică vre-o ispravă, nică vre-o faptă rea.

Din drama lui Tolstoi, domnilor, ne mai rămâne de analizat bérránul Akim, bărbatul Matrenii și tatăl lui Nikita. Akim e un bérrán tutuit, prost, în neputință d'a lega două cuvinte, îngânându-se stupid în vorba fără sens „ta-i-e“. Akim însă crede în Dumnezeu, nu bea alcool și nu fuméză. În acest simplu până la cretinism e tótá religia marelui rus, care a spus de atâtea ori, că într'un pahar de rachii și o lulea de tutun stau potențial două crime. Akim nu póte vorbi, băiguesce, și totuși din când în când, din gura lui se aud cele mai sfinte învățături: „lacrimile ofensatei nu cad alătura, ci peste capul ofensătorului“. În această brută, cele mai nobile revolte. Vine la fiu-séu.

Abia și-a scos obielele și a început să se încălđescă la sobă, când, vedénd pe fiul său întorcéndu-se beat dela térg, se ridică amenințător; îl acuză, că trăsese în pecate și plécă, nóptea și pe ger, strigând lui Nikita: „Lasă-mé, nu pot să mai stau! mai bine se trec nóptea lângă un gard, decât în casa ta scribósă!“ Ér când fiu-séu mărturisesce crimele în fața Starostii și a satului, Akim îl încuragieză așa: „Vorbesce, fiul meu, spune tot și te vei ușura. Deschide-te înaintea lui Dumnezeu, nu te sfi de ómenii!“ Tolstoi a ales pe Akim, ca să-și propovéduească inspirațiunea lui de profet. Într'o brută și-a pus tótá adăncimea lui religiosă, tot geniul lui de credincios. Akim este înțelesul, tesa, problema dramei. În Akim triumfă Tolstoi. Unde e preocuparea profetică în drama lui Caragiale? Ion, nebunul și nevinovatul, are halucinațiuni, vede pe Maica Domnului, dér nu știe ce vrea, nu știe de ce suferé, și se ucide, fiind-că așa îi poruncesce lui în accesul de furie aceea, pe care o vede în înălțimea cerului. E aci vre-o aseménare? De sigur, nică un fel de apropiere nu este cu puțință.

S'a dis, domnilor, de unii pătimași: drama tolstoiană represintă triumful dreptății și în drama lui Caragiale tot dreptatea triumfă. Ei și? S'ar fi putut să fie așa. În mii de drame triumfă dreptatea și nu din cauza această s'a făcut vre-o aseménare între ele. Dér este așa în cazul nostru? Triumfă dreptatea în „La puissance des ténébres?“ Nikita mărturisesce din remuşcare. Nikita e adevératul criminal? Nikita a otrăvit pe Ignatic? Nu, Anissia. Și Nikita ia asupra lui crima. Nikita a voit să-și ucidă copilul? Nikita a luat copilul de lângă Akulina? Nu, Matrena și Anissia îl pun cu d'asila să ucidă. Anissia îi aruncă copilul în pivniță. Matrena acoperă cu pământ victima. Și Nikita ia asupra lui tóte crimele. E aci triumful dreptății? Dér Anissia, otrăvitoare, scapă de pedépsă. E triumful dreptății? Matrena, fiéra întunecimii, ea care dă otrava Anissiei și-o îndemnă să-și ucidă bărbatul și să-l fure, care prin spaimă face pe fiul său să-și ucidă copilul, în scop de-a trăi bine și liniștită, ea nu mărturisesce și nu e bânuită, și nu-și ia pedépsă.

E aci triumful dreptății? La Caragiale, da, triumfă dreptatea și triumfă complet. O crimă s'a comis. Dragomir, după 9 ani, își ia pedépsă.

Și era natural să fie așa.

Tolstoi și-a propus să dovedescă, în înfiorătoare lui dramă, puterea întunecimei și triumful credinței simple și profunde în Akim, care crede și nu bea, și nu fuméză. Caragiale a creat un caracter, pe Anca, și prin Anca triumfă dreptatea omenescă. În Tolstoi lumea e vânturată în vârtejul întunecimei, al inconștiinței, în valurile bigotismului, ale credinței, ale sensualității, — și mișcată de trebuințe materiale, asociéză, fără să-și dea séma, crima cu religia. Țeranii lui Caragiale sunt conștiinți, ageri la minte, știu ce fac, știu ce vor, și prin capul nici-unuia nu i-ar trece ideia să-și închine victima său să-și pue crucea pe piept, după-ce ar fi doborât'o sub loviturile de cuțit. La Tolstoi vagul, confuziunea, într'o epopee grandióasă. La Caragiale, lumină perfectă într'o dramă profund emoționantă.

(Va urma.)

Literatură.

Publicațiunile Academiei Române. Au apărut acum publicațiunile mai jos însemnate și se află de vânzare la următoarele librării: Socec et Comp., București, — Otto Harassowitz, Leipzig, Gerold et Comp., Viena (Stefansplatz). 1. Memoriu despre starea Moldovei la 1787, de comitetele D'Hauterive, membru liber al Academiei de înscripțiuni și frumóse litere, Secretar al Domnului Moldovei Alexandru Mavrocordat, Lei 5. 2. Clima țilei de Sft. Nicolae 1901 Decembrie 19 st. n., de I. St. Murat, extras din Analele Academiei Române Tom XXIV, memoriile secțiunii științifice, 20 bani.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 17 Aprilie. În ședința de adă a dietei deputatul slovac *Rujak* a cerut, ca pe basa legii naționalităților din 1868 Slovacilor să li-se facă posibilă instrucția în limba maternă până la universitate. Ministrul *Wlassics* a răspuns, că consimte pe deplin cu ceea ce le-a spus la timpul său deputatul Hodossy Imre despre legea naționalităților. El (ministrul) are în vedere spiritul legii și acolo unde vede că e amenințată unitatea statului maghiar, nu va esecuta nică o literă din legea naționalităților. Declară, că nu va implini dorința Slovacilor de a li-se înființa un gimnasiu, fiind-că nică o garanție nu vede în această pentru stat.

Amsterdam, 17 Aprilie. Incheierea păcii e sigura. Guvernul englez a pus cu plăcere la dispoziția Burilor un cablu pentru-ca să se pôta sfătui cu Krüger. Succesul tratărilor de pace este a-se atribui intervenției energice a regelui Eduard.

Bruxella, 17 Aprilie. Față cu greva generală, ce s'a declarat și față cu gravele evenimente, ce se prevéd, între ministri domnesce cea mai mare neînțelegere. E vorba de a-se disolva parlamentul.

Petersburg, 17 Aprilie. Țarul a oferit lui *Murawief* portofoliul de interne, acesta însă a refuzat teméndu-se de un atentat, ce s'ar îndrepta asupra-i.

POSTA REDACȚIUNEI.

D-lui I. S., Clușiu. — Scrisórea, ce ni-ați adresat nu o putem publica. Ideile depuse în ea le-ați puté însă desvolta mai pe larg, sprijini cu argumente și așterne într'un memoriu, pe care să-l înaintați forului competent. Póte că posteritatea vă va aminti numele în legătură cu o reformă atât de radicală în viața unei națiuni!

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov,

se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înscrise este a se mai adăuga pe lângă portul postal arătat, încă 20 bani pentru recomandație.)

Buchete de flori, culesă din grădina limbii române pentru copii, fascicula III de I. T. Totan, inv. E. I. Pr. 20 b. porto 5.

Poesii, de Bolintineanu. Bătăliile Românilor, II. Prețul 1 cor. (plus 10 b. porto.)

Juvenilia, prosă și versuri, de Sextiu Puscariu. Prețul cor. 1.60, pl. 20 b. porto.

Opiniunea publică, conferința ținută a Atheneului român de C. Dissescu la 27 Februarie 1885. prețul 50 b. plus porto 5 bani.

Dialogul Țiganului cu Săn-Petru la porța raiului său gluma și petrecere de ajuns Manual lucrat după bibliia țigănească de Aron Boca Velchereanu 50 bani plus 5 b. porto.

Monologe de Antoniu Pop:

- Nr. 1. Pe neașteptate 08 b.
 - Nr. 2. Pentru ce am rămas fiacăn bătrân 16 b.
 - Nr. 3. La anul nou 08 b.
 - Nr. 4. Ce nief prin minte nu mi-a trecut 08 b.
 - Nr. 5. O ptație 08 b.
- Totă la oală 48 b. plus 10 b. porto.

Asupra situației, articoli și foișore de Ion A. Lăpedat. Preț. 40 b. pl. 10 b. porto)

Influența franceză în România de Al. Xeropol profesor la universitatea din Iași Cu 50 b. + 5 b. porto.

Pribeag, ediția I-a de Ioan Iosif Xeropol Preț. cor. 1. 50 b. pl. 10 b. porto.

Poesii de Al. A. Macedonski. Preț. 3 cor. pl. 20 b. porto.

Infocata și nenorocita dragoste a lui Filaret și Antusei, o povestire foarte frumoasă în versuri, păstrată din bătrâni. Preț. 24 b. pl. 3 porto.

Proză și versuri fabula de Gr. M. Alexandrescu prețul 30 b. plus 5 b. porto.

Istoria lui Stan Pățitul. Partea a II-a. **Femeia în versuri** pentru por de I. T. m Totan învățator, preț. 20 b. plus 3 b. porto.

Scritori, cetitori și critici de N. Radulescu-Niger 50 b. plus 5 b. porto.

Imbunătățirea stărei sătenilor de Gr. G. Pencescu. preț. 50 b. + 5 b. porto.

Lira Sionului său cântarea sărbătorilor de Aron Boca Velchereanu 50 b. plus 10 b. porto.

Buna chivernisală, carte pentru toți întocmită după ideile lui Sam. Smiles de Theodor V. Paștăianu. 40 bani plus 5 b. porto.

Monologuri în versuri seria a 2-a după August Vacarescu Eugene Manuel, Uhlend, Emile Goudeau, E. Grenet-Dancour și L. Raibanna de Nicolae Țincu 1 cor plus 5 b. porto.

Cu vârf de penă, scrieri satirico-humoristice de Antoniu Pop 1 Cor plus 10 b. porto.

Ionel educațiunea unui bun copil. Carte pentru părinți și alți educatori. „Principiile morale și creștinești“ de care trebuie să se conducă părinții în educațiunea copiilor lor. Copiii buni cresc și sunt cea mai sumpă visterie a părinților și cel mai bun mijloc pe altarul neamului de V. Gr. Bogdanu profesor de filosofie și pedagogie. Prețul 2 cor. plus 20 b. porto.

Cursul la bursa din Viena:

Din 17 Aprilie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.—
Renta de corone ung. 4%	97.60
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	120.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	120.50
Bonuri rurale ungare 4%	97.30
Bonuri rurale croate-slavone	97.—
Impr. ung. cu premii	203.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	163.50
Renta de argint austr.	101.65
Renta de hârtie austr.	101.40
Renta de aur austr.	120.35
Losuri din 1860.	153.50
Acții de-ale Băncii austro-ungară	16.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	688.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	674.50
Napoleonori	19.04
Mărci imperiale germane	117.37 1/2
London vista	240.57 1/2
Paris vista	95.50
Rente de corone austr. 4%	99.50
Note italiene	93.45

A aparut „**Almanahul**“ societății „**Petru Maior**“ Budapesta 1901 cu un conținut bogat și ilustrat. Format 8° cu 144 pagini. **Prețul 4 corone**. Se află de vânzare la **Tipografia A. Mureșianu** cu prețul indicat, plus 35 bani porto.

Sz. 1206—19 2.

tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék. mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Todorán Páráschivának, Todorán Niculané sál Gál Florea elleni birtokközösség megszüntetése iránti ügyében a brassói kir. törvényszék (a brassói kir. járásbiróság) területén lévő a brassói 3314. sz. tljkvben 4098 hrsz 1/3 ad részben Todorán Páráschiva, 2/3 ad részben Todorán Florea szl. Gál tulajdonul felvett ingatlanra a rajta levő hizzal 1650 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi május hó 9-ik napján délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1902 évi február hó 22-ik napján.

499.1—1.

A kir. törvszék mint tlknyvi hatóság.

Sz. 1599—19 2.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jr. bíróság, mint telekkönyvi hatóság, közhirre teszi, hogy Sokol Máté Toma végrehajthatónak Raduletiu Máté Lázáré végrehajtást szenvedő elleni 110 korona tőkekövetelés és járalekai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén fekvő a nagyberivoji 116 sz. tljkvben Raduletiu Lázár, János, Anna, Lina, Máté és Tereza a Lázáré neven álló

200. 201 hrsz. ingatlanra 438 kor.	1519/1	hrs. ingatlanra 11 kor.
210	32	1668
258	28	1691
410	12	1715
526	39	1732
538	15	1848
541	20	1885
669	36	1877
703	23	1940
769	07	1965
926	29	2089
958	23	2228, 2229
1050	30	2284/2
1173	05	2313
1181	08	2354
1312	18	2646
1420	13	

koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi május hó 12-ik napján délelőtt 9 órakor Nagy Berivoj községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarás, 1902 évi Február hó 18-ik napján.

A kir. járásbiróság mint tlknyvi hatóság.

494.1—1.

Schupiter, kir. aljáró.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădut cu cele mai bune mijloce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a puté esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
IN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE ȘCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURİ.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
pentru tote speciile de serviciuri

BILANȚURİ.

*Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.
Couverte, în tolä mărimea.*

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE de HOTELURİ
și RESTAURANTE.

PREȚURİ-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, etagiul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, dacă fiecare cutiă este provădută cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de lecare durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbiciose la stomach și pantece, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite bolé femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce creșce mereu de mai multe decenii încóce. — Prețul unei cutii originale sigilate Coróe 2.—
Falsificațiile se vor urmări pe cale iuricătorescă

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, dacă fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alina durerile de góitina și reumatism și a altor urmări de recădă. Prețul unei sticle originale plumbate, Coróe 1.90.

Săpun de copii a lui Moll.

Cel mai fin săpun de copii și dame fabricat după metodul cel mai nou pentru cultivarea rațională a peleii, cu deosebire pentru copii și adulți. Prețul unei bucati Cor. — 40 Cinci bucăți Coróe 1.80. Fiecare bucată de săpun, pentru copii este provădută cu marca de apărare A. Moll.

Trimiterea principală prin **Farmacistul A. MOLL,**

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comandele din provinciă se efectuează gînic prin rambursă postală.

La deposite se se ceră anumiț preparatele provădute cu iscăltura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Eugen Neustädter și engros la D. Eremia Nepoșil, Teutsch & Tartier.